

Ik ben thans in het bezit van de notulen van de Economische Commissie uit den Ministerraad waarop de Heer Lamping doelt in zijn verslag van de vierde vergadering van den Conseil Tripartite. De betreffende passages luiden als volgt:

De Voorzitter heet den Heer Lamping, die het begin van deze vergadering bijwoont, welkom. Wij staan thans voor de vraag of wij ons accoord kunnen verklaren met het radicaal afbreken van de Deutsche zware industrie, uitgezonderd dat gedeelte hetwelk noodzakelijk is voor de interne voorziening van Duitschland zelve. Naar de meening van den Minister dienen wij dit probleem te zien in samenhang met de behandeling, welke Nederland zal ondervinden op het gebied van den landbouw. Een andere vraag is, of wij de behandeling dezer aangelegenheid in de Commissie van Ministers van Buitenlandsche Zaken der vijf groote mogendheden aan de Franschen kunnen overlaten.

De Heer Lamping deelt mede, dat bij de tot nu toe gevoerde besprekingen het probleem der veiligheid als uitgangspunt is gesteld. De politieke overwegingen geven dus den doorslag boven de economische. Van Fransche zijde keek men uitsluitend naar de zware industrie; ook de chemische industrie werd buiten beschouwing gelaten. Zijnerzijds is een motie ingediend, dat men deze zaak niet zoo eenzijdig kan bekijken, doch dat wij tevens moeten weten, welke behandeling de andere problemen, met name ook die betreffende den landbouw, zullen ondervinden. Deze motie heeft echter geen bijval kunnen vinden, weshalve de Heer Lamping zich, zij het onder reserves, bij het Fransche standpunt heeft aangesloten. Morgen komt de Conseil weer bijeen en zal voorgesteld worden het program der Siderurgische Commissie uit te voeren, waarbij de productie van Duitschland van 35 millioen ton tot maximum 7 millioen ton wordt teruggebracht.

.....

Volgens den Heer Lamping gaat het er om, welke politiek hij morgen moet voeren. De Raad meent, dat hij niet zonder meer accoord zal mogen gaan met de afbraak van de Deutsche industrie, welke Nederland in zijn bestaansmogelijkheid terdege treft. Het is voor Nederland economisch een groot nadeel, Duitschland als achterland kwijt te raken. Wij kunnen met de afbraak slechts accoord gaan, indien wij op een of andere wijze compensatie verkrijgen. Zoo zullen wij moeten weten, waar wij straks met onze landbouwproducten heen kunnen.

De Raad meent tevens, dat onzerzijds er op gewezen zal moeten worden, dat de behandeling, welke men thans Duitschland doet ondergaan in de toekomst groote politieke moeilijkheden met zich mede zal brengen en derhalve het tegendeel van de beoogde veiligheid zal veroorzaken. De chaos kan immers uiteindelijk leiden tot een communistische revolutie, waardoor Duitschland bij Rusland komt. Daarmede wordt het vraagstuk uit de economische sfeer gebracht in die der politiek, waarvoor de Conseil op zichzelf niet competent is.

16 November 1945.